

[Tinning]

landets største folkebevægelse. Vi ved, at idrættens er en stor underholdningsfaktor; det vil sige, at der er mange, som kigger på den, når den bliver udøvet, når der er fodboldlandskamp, og hvad der ellers er for noget. Og vi ved, at børn og unge i høj grad bruger eliten som en slags identifikationsmodel, som nogle, man godt vil være ligesom. Man spiller lige så godt, forsøger i hvert fald, som Allan Simonsen og alt det dér.

Derfor synes jeg, det kunne være vigtigt at få ministerens holdning til det hjørne. I VS mener vi ikke, at reklamer skal forbydes, det er ikke det, jeg vil lægge op til, overhovedet ikke. Men ministeren må formentlig være enig med mig i, at der sker en holdningspåvirkning gennem bryggeriernes reklamer i forhold til de mange, der deltager og i forhold til de mange, der kigger.

Det kunne man gøre én ting ved: man kunne lave en brandskatning af de dér reklamer, det ville ikke være fuldstændig urimeligt. Det er jo i forvejen aldeles absurd, at på den ene side har vi bunker af reklamer, og på den anden side har vi alle hånde ministre, som siger, at vi endelig ikke skal købe noget. Hvis ikke man vil det, kunne man fjerne behovet for den private støtte. Man kunne selvfølgelig gå ind fra statens side og sige: nu sørger vi for, at de får så mange penge, at de ikke behøver bryggerireklamerne.

Jeg kunne frygte, at ministeren fandt en nem udvej, det synes jeg ville være lidt ærgerligt, og sagde: nu ligger der jo en betænkning, som hr. Tinning så rigtigt har nævnt, og den vil blive diskuteret om nogle uger, og derfor må jeg bede hr. Tinning rejse spørgsmålet over for kulturministeren. Ikke sandt, så er vi fri for at diskutere det – kulturministeren er her ikke, og så er det færdigt.

Man kunne forestille sig noget andet, nemlig at ministeren sagde helt klart, om han mener, at der er et problem her. Mener ministeren, at det er værd at diskutere, altså det her med, at vi har en massiv indsats af bryggeripenge, foretagender, der bl.a. lever af at sælge alkohol, alkoholreklamer i forbindelse med sporten, som lige præcis skulle være det sted, hvor vi dyrker det sunde, det socialt forebyggende, og som i hvert fald er det sted, hvor en meget stor del af børnene og de unge herhjemme boltrer sig? Altså ikke noget med, at det skal kulturministeren klare, men noget med: mener ministeren, at der overho-

vedet er et problem her, eller er det bare VS, der endnu én gang har taget fat et sted, hvor der ikke er noget at hente alligevel?

Arne Bjerregaard (KrF):

Berusende drikke har jo været kendt i og brugt igennem årtusinder, så det, at alkohol bruges og nydes, er ikke noget nyt. Det nye i tiden er vel, at så mange misbruger det, og at så mange i en forholdsvis ung alder kommer ud i decideret misbrug, og det på trods af at vi faktisk har forbud imod at udskænke alkoholiske drikke til unge under 18 år.

Det stigende misbrug af alkohol, især blandt unge, kan selvfølgelig forlede en og anden, eller mange, til forbud eller restriktioner, som bl.a. er kendt i visse nordiske lande.

Lad mig straks sige, at kristeligt folkeparti ikke ønsker at betræde denne vej. Vi ønsker den fulde frihed for det enkelte menneske til at vælge, men vi ønsker samtidig at gøre det enkelte menneske og folket opmærksom på, at friheden har sine egne klare grænser, og at de, der har med alkohol at gøre, har en klar forpligtelse til at forstå grænsen for medmennesket og respektere medmennesket og medmenneskets svagheder og i stedet for at udnytte medmennesket skabe et levende fællesskab med ham. Det mener vi er en væsentlig forudsætning for friheden. Jeg mener, at denne forståelse kniber det en hel del med, for fri os for fællesskab, vil de fleste sige, i alt fald når det gælder drukkenbolte.

Man siger nok, at Jeppe drikker, men man siger ikke, hvorfor Jeppe drikker. På Holbergs tid var der altså også et alkoholproblem, og Jeppe var såmænd en ganske almindelig repræsentant for fæstebonden i datidens Danmark. Bondefrigørelsen ændrede bondens drikkevaner afgørende, vel fordi han nu fik respekt og værdighed. Lad mig sige om den gode Holberg, som har skrevet så meget godt, som vi kan tænke på, at han ikke gav noget fuldgyldigt svar på, hvorfor Jeppe drak. Holberg var vel, nøjagtig som vi, beskueren, der med en vis bedrevidende overlegenhed følte sig i stand til at placere skyld og ansvar uden for egne cirkler i stedet for i egne.

Men historien har i grunden givet os en del af svaret. For da Jeppe kom ud af sin samfundsmæssige fornedrelse og fik ligeværdighed og dermed selvrespekt, behøvede han